

РЕШЕНИЕ

№ 16427

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20221110133845 по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 422, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 410, ал.1, т.2 КЗ, във връзка с чл.49 ЗЗД.

Ищецът ЗК „.....“ АД твърди, че е заплатил застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС, по отношение на което има сключена застраховка „Каско“- полица № 93001610036486/13.05.2016 г. Заявява, че на 01.08.2016 г. в гр. София, лек автомобил „Дачия Сандеро“, с рег.№ СВ 8334 АК, движейки се по бул.“Евлоги и Христо Георгиеви“към“Орлов мост“ и пред националния стадион „Васил Левски“, върху МПС-то пада откъснал се клон от дърво, за което е съставен Протокол за ПТП № 1658401/01.08.2016 г. Поддържа, че е издал възлагателно писмо № 000418378/04.08.2016 г. и е платил на сервиза „Алтомакс“ АД, където е ремонтирано процесното МПС, сумата от 1858.19 лева. Претендира установяване на вземане за сумата от 1878.19 лева, представляваща платеното застрахователно обезщетение, с включени 20 лева ликвидационни разниски, ведно със законната лихва от датата на заявлението- 22.07.2021 г. до окончателното изплащане, за която сума има издадена Заповед за изпълнение по чл.410 ГПК № 20651/30.11.2021 г., както и разноските.

Ответникът е получил препис на исковата молба и в срока по чл. 131 ГПК е подал писмен отговор. Заявява, че към момента на настъпване на застрахователното събитие липсва валидно застрахователно правоотношение, като е представена полица, която не е подписана. Твърди, че не се установява наличие на покрит риск. Поддържа, че е налице случайно събитие, породено от метеорологичната обстановка/отчупване на клон от дърво, поради силен вятър/, а не противоправно действие или бездействие на служители на СО. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото се установява от Застрахователна полица № 93001610036486/13.05.2016 г., обективизираща сключен между ищеца ЗК „.....“ АД и ЕТ „Тони 2006-А. И.“ договор за застраховка „Каско“, че ищеца се е задължил да заплати на собственика на автомобил „Дачия Сандеро“, с рег.№ СВ 8334 АК застрахователно обезщетение до 7200 лева, при настъпване на застрахователно събитие, като неразделна част от договора са общите условия. Уговореният срок на застрахователно покритие между страните е от 00.00 часа на 15.05.2016 г. до 24.00 часа на 14.05.2017 г.

От представения Протокол за ПТП № 1658401/01.08.2016 г., съставен от Зарев-младши автоконтрольор при ОПП-СДВР се установява по делото, че на 01.08.2016 г. водачът А. И. И. на автомобил „Дачия Сандеро“, с рег.№ СВ 8334 АК, управлявайки същия се движи по бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ към „Орлов мост“ и пред националния стадион „Васил Левски“, върху МПС-то пада откъснал се клон от дърво и реализира ПТП. От същия се установява, че видимата щета на автомобила е челно стъкло, таван, врата-багажник, арка-дясна, врата-задна дясна, панел-заднен десен, калник-преден ляв, врата-предна лява. Протоколът за ПТП, представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, ползващ се с обвързваща за съда материална доказателствена сила относно обективизираните в него обстоятелства за датата, мястото и причинените вреди на автомобила. В протокола е отразено, че същия е съставен по данни на водача на лекия автомобил, но в него изрично е удостоверено, че контролният орган е изготвил същият въз основа на докладна записка, като е изготвил и схема в съставения от него протокол. По делото не се обори от ответника материалната доказателствена сила на протокола за ПТП, поради което съдът приема, че върху автомобил „Дачия Сандеро“, с рег.№ СВ 8334 АК е паднал клон от дърво, като на автомобила при реализиране на ПТП-то видимо са причинени вреди - челно стъкло, таван, врата-багажник, арка-дясна, врата-задна дясна, панел-заднен десен, калник-преден ляв, врата-предна лява.

Приложени са по делото Уведомление за настъпила застрахователно събитие от 01.08.2016 г.; Опис-заключение по щета № 0000-1261-16-253429 от 05.08.2016 г.; Доклад по щета № 0000-1261-16-253429/1; Експертиза по щета № 0000-1261-16-253429 от 01.10.2016 г., от които се установява че вредите- челно стъкло, таван, врата-багажник, арка-дясна, врата-задна дясна, панел-заднен десен, калник-преден ляв, врата-предна лява са е в размер на 1858.19 лева. Доказва се от приложените по делото Фактура № 1000027854/29.09.2016 г. и Преводно нареждане № BORD01248486/03.10.2016 г. за групов превод, че ищеца е заплатил на автосервиз „Алтомакс“ АД, отремонтирал процесното МПС, сумата от 1858.19 лева на 03.10.2016 г., представляваща стойността на обезщетението на увреденото МПС.

От изслушаното заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което съдът възприема за достоверно относно направените с него фактически изводи като обективно и компетентно изготвено от вещото лице въз основа на събрания по делото доказателствен

материал се установява, че вредите на процесния автомобил по съставения опис при ищеца, съответстват на механизма на ПТП, който е следният: На 01.08.2016 г. водача А. И. И. управлява автомобила си „Дачия Сандеро“, с рег.№ СВ 8334 АК, по бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ към „Орлов мост“ и пред националния стадион „Васил Левски“ пада счупен клон от дърво, вследствие на което реализира ПТП с материални щети- стъкло-челно, таван-купе, врата-багажник, арка-дясна, врата-задна дясна, панел-заден десен, калник-преден ляв, врата-предна лява, капак-резервоар, пръскалка чистачка-врата багажник, таван-купе багажник и капачка-резервоар. Установява се по делото от заключението, че размера на вредите на процесния автомобил, изчислен към датата на застрахователното събитие по средни пазарни цени е 1858.71 лева.

По делото е разпитан свидетеля А. И. И., който е собственик и е управлявал процесното МПС и заяви, че си спомня за падналия клон, върху колата-предното стъкло и тавана. Същият твърди, че е имало силна буря, силен вятър и е валило много силно.

При така установените факти съдът приема следното от правна страна:

Отговорността по чл. 49 ЗЗД е обективна, безвиновна, защото възложителят отговаря при същите условия, при които отговаря и прекият причинител на вредата по чл. 45 ЗЗД, която обаче е виновна. В този смисъл и на същите предпоставки отговаря и ответната община за вреди от паднало дърво, ако нейните служители не са положили дължимата грижа за озеленяването и поддържането на растителността в тази част на града, вследствие осъществен деликт по смисъла на чл. 45 от ЗЗД-ППВС № 7/29.12.1958г., ППВС № 9/28.12.1966г./.

С разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост във връзка с § 7, ал. 1, т. 4 от ПЗР на Закона за местното самоуправление и местната администрация в задължение на ответника е вменено стопанисване и поддържане в изправност на повереното й имущество, в това число общински пътища, булеварди, площади, обществени паркинги и зелените площи за обществено ползване. В чл. 61, ал. 1 ЗУТ е предвидено, че в териториите на общините се устройват озеленени площи, обединени в зелена система, като средство за подобряване на микроклимата и хигиенните условия и за организиране на отдиха на населението. Алинея 2 на същия текст посочва, че основа на зелената система са озеленените площи, за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение паркове, градини, улично озеленяване. В ал. 3 е дефинирано, че допълващи зелената система са озеленените площи за ограничено обществено ползване в имотите за жилищни, вилни, обществени, производствени, курортни и спортни сгради и комплекси, както и озеленените площи с друго специфично предназначение - гробищни паркове, ботанически градини, дендрариуми, зоопаркове, защитни насаждения. Последната алинея на чл. 61 ЗУТ е разписано, че зеленените площи по ал. 2 и площите със специфично предназначение по ал. 3 - собственост на държавата и общините, са публична собственост.

Планирането, изграждането, устойчивото, поддържането, опазването и развитието на зелената система на СО се урежда от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на

зелената система на СО /в сила от 11.10.2007 г. /, разпоредбата на чийто чл. 44, ал. 1 забранява отсичане или изкореняване на дълготрайни дървета и храсти, независимо от собствеността им. Предвидено е изключение от това правило при наличие на изсъхнали и болни дървета, издънкова и самонастанена растителност, особено в основи на сгради и съоръжения, както и дървета, застрашаващи сигурността на гражданите, безопасността на движението, сградите, съоръженията и инженерната инфраструктура. В чл. 45, ал. 1 от Наредбата е посочено, че писмено разрешение за преместване, премахване или кастрене на дървесна и храстова растителност се издава от Кмета на СО или оправомощено от него длъжностно лице, въз основа на експертно становище. В чл. 42 от Наредбата е установено правилото, че всички собственици са длъжни да следят за наличие в имотите си на болни и изсъхнали дървета, представляващи опасност за имуществото, здравето и живота на гражданите и са длъжни да ги премахват своевременно и за своя сметка.

В случая с оглед местонахождението на процесното дълготрайно, декоративно дърво, находящо се на бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, пред националния стадион „Васил Левски“, съдът приема за доказано, (а това обстоятелство не се оспорва и от ответника), че именно ответната община е следвало да полага грижи за процесното дърво.

Спорно по делото е дали събитието представлява покрит застрахователен риск или е случайно събитие. По делото е прието Писмо (№ОД-03-302-1/28.04.2023 г.) от Национален институт по метеорология и хидрология, от което е видно, че в района на гр.София на 01.08.2016 г., между 19:36 часа и 20:50 часа е имало гръмотевична дейност, а по данни на метеорологичната станция на НИМХ в ж.к. „Младост“, гр.София, на 01.08.2016 г., около 20.50 часа също е имало регистрирана гръмотевична буря с валеж и дъжд. В същото писмо се уточнява, че гръмотевичната буря може да бъде опасно метеорологично явление в зависимост от сезона, интензитета или площта, на която се разпространява. От споменатото писмо не може да се направи категоричен извод, че на мястото на ПТП-то, находящо се на бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“, пред националния стадион „Васил Левски“ и на часа на събитието-около 20:50 часа е имало гръмотевична буря, а и ако е имало гръмотевична дейност (каквато е информацията от писмото), то интензитета на тази дейност едва ли би причинила падането на клон от дърво/т.е. гръмотевичната дейност да прерасне в гръмотевична буря/, което да увреди процесното МПС, още повече, че в писмото се споменава за гръмотевична буря в ж.к. „Младост“, което е на разстояние от около 7-8 километра от процесното място. В тази връзка не се установи наличието на външна причина, която да е непредвидима (непреодолима сила) и да е свързана с метеорологични условия, т.е. да е налице случайно събитие. Ответникът не успя да проведе пълно и главно доказване, съобразно правилото по чл.154, ал.1 ГПК, на наведеното от него обстоятелство, че вредите не представляват покрит риск, т.е. че е налице случайно събитие. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно Решение № 204/10.03.2010 г. по гражданско дело № 4284/2008 г. на IV ГО при ВКС, вредоносният резултат при непозволено увреждане не може да бъде следствие от случайно събитие, когато той се предхожда от виновно поведение. В случая обаче не се установиха данни за предхождащо виновно поведение- няма и данни

също да са налице конкретни допуснати нарушения от служители на, във връзка с поддръжката на дървото, но независимо от това, поради отчупването на клон от същото (дали е от болно или здраво дърво), съгласно задължителната съдебна практика-Постановление № 9 от 28.12.1966 г., на Пленума на ВС, ответникът следва да носи обективна /безвиновна/ отговорност по смисъла на чл. 49 ЗЗД за настъпилите от падането на клон от дърво върху процесния автомобил вреди, като същите са в причинно –следствена връзка с падането на клона от дървото, видно и от приетата съдебно-автотехническа експертиза.

По делото се доказва, че при настъпване на процесното ПТП между ищеца и увреденото лице – собственикът **А. И. И.** на автомобил автомобил автомобил „**Дачия Сандеро**“, с рег.№ **СВ 8334 АК** е съществувало по аргумент от чл. 399 от КЗ действително застрахователно правоотношение, възникнало от договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“- полица № **93001610036486/13.05.2016** г., въз основа на който ищецът е приел да покрива за горепосочения период риска от увреждане на собственото на застрахования МПС, противно на наведените от ответника възражения. В срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – **01.08.2016** г., за което застрахователят е бил длъжен да изплати застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. В тази връзка възражението на ответника за липса на застрахователно правоотношение(сключен договор, застрахователна полица) се явява неоснователно, тъй като по сведения на ищеца-юрисконсулт Лалова, застрахователния договор влиза в сила с плащането на застрахователната премия и видно от приложената по делото **Сметка** № **A002741383/05.08.2016** г., собственика **А. И. И.** на автомобил „**Дачия Сандеро**“, с рег.№ **СВ 8334 АК** е платил окончателно целия размер на застрахователната премия (2-ра, 3-та и 4-та вноски). Още повече, че ищеца е заявил, че оригиналите на документите се унищожават на всеки 5 години, като в тази връзка е представил Акт за унищожаване на неценни документи на ЗК „.....“ АД с изтекъл срок на съхранение(изх. №984/25.01.2021 г.), където под №1 попада и процесната полица.

С оглед събраните доказателства, настоящият съдебен състав намира претенцията за основателна. Отговорността на ответната община следва да бъде ангажирана по чл. 49, във връзка с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, тъй като е налице противоправно поведение (бездействие) от страна на служители на СО, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за поддържането на растителността в тази част на града. Посочените задължения произтичат от разпоредбите на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост, във връзка с параграф 7, ал. 1, т. 4 от ПЗР на Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 61, ал. 1 ЗУТ и чл. 42 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 от ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно разпоредбата на чл. 208, ал. 3 от КЗ/отм./ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на

вредата към деня на настъпване на събитието, като уговорената застрахователна сума - максималния размер на застрахованото имущество, не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото – аргумент от чл. 203, ал. 1 от КЗ/отм./. Предвид това дължимото обезщетение следва да се прецени на база средни пазарни към датата на ПТП-то цени, без коефициент на овехтяване, тъй като в противен случай, ако се отчита овехтяването обезщетението би било под размера на вредата и застрахованият не би получил равностойно обезщетение, а такова на по-ниска стойност и в този смисъл обезщетението не би било равно на размера на вредата, какъвто е законно регламентираният му размер, поради което съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно размера на изплатеното обезщетение. Видно от съдебно-автотехническата експертиза размера на причинените вреди към деня на настъпване на събитието е в размер на 1878.71 лева, поради което искът е основателен за цялостния размер от 1878.19 лева (с включени 20 лева ликвидационни разноси), ведно с претендираната законна лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК – 22.07.2021 г., до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на правния спор и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 655.20 лева, представляваща разноси за държавна такса от 75.20 лева, възнаграждение за вещо лице от 400 лева, възнаграждение на свидетел от 30 лева и юрисконсултско възнаграждение от 150 лева.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЗК „.....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Симеоновско шосе“ №67А, против, с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, иск по чл.422, ал.1 ГПК, във връзка с чл. 411, ал.1, т.2 КЗ, във връзка с чл. 49 ЗЗД, за сумата 1878.19 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка по щета № 0000-1261-16-253429, образувана при ЗК „.....“ АД за вреди причинени на автомобил „Дачия Сандеро“, с рег. № СВ 8334 АК, при настъпило на 01.08.2016 г. ПТП в района на гр. София, поради падане на откъснал се клон от дърво, заедно със законната лихва върху тази сума от подаване на заявлението по чл.410 ГПК- 22.07.2021 г. до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА, с адрес: гр. София, ул. Московска № 33, да заплати на ЗК „.....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Симеоновско шосе“ №67А, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК, сумата 655.20 лева, представляваща разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____